

munens, en Værdistigning, der er foregaaet uden noget som helst Arbejde fra vedkommende Besidders Side.

Til § 5 har det ærede Medlem for Københavns 11te Valgekreds og jeg stillet Forslag om, at „Punkt a. udgaa“. Vi finde ikke, at der er nogen Grund til at fritage de Ejendomme, der besiddes af Kongen og Kongehuset for samme Skat, som svares af Ejendomme, der besiddes af andre Mennesker her i Landet.

Inden jeg gaar over til vort sidste Ændringsforslag, vil jeg sige et Par Ord om Ændringsforslag under Nr. 17, der er stillet af hele Udvalget, vi ere altsaa med dertil. Det forekommer mig bestemt, at denne Ændring havde en anden Ordlyd, da vi vedtog den i Udvalget end den, den nu har. Det forekommer mig ganske bestemt, at vi i Udvalget bleve enige om, at der skulde staa: „For Huse paa Landet, der bebos af een Familie, og hvis Beboere tilhøre Arbejderklassen eller ernære sig ved Fiskeri eller Haandværk uden anden fremmed Medhjælp end en Lærling, foretages der, for saa vidt Ejendommens skattepligtige Værdi ikke er nedsat i Henhold til nærværende Paragrafs 2det Stykke, følgende Fradrag i Vurderingssummen“ o. s. v. Vi vare enige om, at hvis man ikke satte dette ind: „uden anden fremmed Medhjælp end en Lærling“, vilde alligevel en hel Del smaa Haandværkere paa Landet blive ramt, idet f. Eks. de allerfleste Landsbysmede have en Lærling og daarlig kunne klare sig uden en Lærling; og dog er det i Virkeligheden Arbejdere, der arbejde ved egen Kraft. Jeg skulde tage meget fejl, om vi ikke bleve enige derom. Jeg har været til Stede ved alle Udvalgsmøder, der have været afholdte siden, og jeg har ikke hørt eller erfaret noget om, at dette er forandret. Jeg vil spørge Ordføreren, hvorledes det hænger sammen, og hvis jeg har Ret i, at der i Udvalget ikke er taget nogen anden Bestemmelse end den, vi bleve enige om, vil jeg bede ham sørge for, at der inden Afstemningen bliver indsat de Ord, hvorpaa det kommer an, nemlig: „uden anden fremmed Medhjælp end en Lærling.“

Saa er der vort sidste Ændringsforslag til § 18 under Nr. 31. Det gaar ud paa, at de Erstatningssummer, som Sædegaardsejerne i 1850 fik udbetalt for at svare Hartkornsskat lige med det øvrige, saakaldte privilegerede Hartkorn, skulde tilbagebetales. Vi kunne ikke se andet, end at det er ligefrem nødvendigt. Vi synes, at ligefrem Sømmelighed og offent-

lig Anstændighed kræver, at naar visse Ejendomsbesiddere i 1850 fik udbetalt rene Penge, en kontant Erstatning for at svare 4 Kr. — var det vist — mere pr. Td. Hartkorn end andre Ejendomsbesiddere, maa de betale disse Erstatningssummer tilbage, naar de ikke længere skulle betale denne Skat, men faa Skatter eftergivne i langt højere Grad, end de betalte før 1850. Ved Sundbyernes og Brøndshøjs Indlemmelse i København blev der betalt visse Erstatningssummer til de derværende Grundejere for de forhøjede Skatter, de vilde komme til at betale i København. Jeg tænker mig, at Rigsdagen vedtog en ny Lov, der ophævede disse Indlemmelser. Saa maatte dog ganske sikkert Erstatningssummerne tilbagebetales. Paa samme Maade gaar det her. Nu vedtager man en Lov, der ophæver det, man vedtog i 1850, og saa maa man dog vel ogsaa indkræve de Erstatningssummer, som den Gang bleve udbetalte. Jeg kan ikke tro andet, end at der maa blive Tilslutning til dette Ændringsforslag. Der har desværre ikke vist sig Tilslutning til det i Udvalget. Jeg forstaar ikke, hvordan det er gaaet til, men jeg kan ikke tro andet, end at der vil blive ikke saa ringe Tilslutning til det her i Tinget. Under alle Omstændigheder ved jeg, at eet Medlem vil stemme for denne Ændring, nemlig det ærede Medlem for Køge (Alberti). Desværre ser jeg ham ikke i Dag. Det er meget beklageligt, men jeg haaber, han kommer til Stede inden Afstemningen. Thi han har i Fjor som Venstres Ordfører saa klart og skarpt som vel muligt udtalt sig for, at disse Erstatningssummer skulde tilbagebetales til Statskassen. Han kaldte det en ren Forglemmelse af Landstinget og den daværende Finansminister, naar der ikke var stillet Forslag derom. Han saa Aarsagen dertil i det Hastværk, hvormed Landstinget og Regeringen den Gang opererede. Det er meget beklageligt, at det ærede Medlem for Køge ikke er til Stede, men hans ærede Kollegaer kunne maaske telefonere ham op og sige, at nu om kort Tid finder denne Afstemning Sted. Jeg ved, at han i alt Fald vil staa paa vor Side, saa sandt som han er en Mand, der er sig selv tro og ikke fra det ene Aar til det andet glemmer sit eget Standpunkt.

Man vil maaske sige, at dette Ændringsforslag kan volde Vanskeligheder i det andet Ting, men dette kan jeg ikke tro. Tværtimod, jeg vil snarere være tilbøjelig til at antage, at dette Ændringsforslag vil gøre disse Skattelove mere